

Beeldhouwen/ ruimtelijk vormgeven Atelier Crejat Alkmaar

Vandaag zijn we naar het museum in Scheveningen (Beelden aan Zee) geweest. Hier waren exposities van Iris le Rutte en Caspar Berger. Van tevoren hadden we vragen gekregen.

Vraag 1. Bekijk werk van beide kunstenaars en beschrijf –wat jij denkt- dat hun motivatie is om beelden te maken. Wat is in grote lijnen het onderwerp waarmee ze zich bezighouden?

Vraag 2. Zoek van beide kunstenaars een beeld uit dat je aanspreekt of juist afstoot (Als het kan foto maken)

Beschrijf in eigen bewoordingen waarom dat zo is.

Maak een vormanalyse.(gebruik de beeldelementen (kleur, lijn, vorm, compositie)

Betekenis Zou je de vorm symbolisch of surrealistisch noemen –of vreemd of vervreemdend.

Vind je het beeld expressief

Vind je het beeld realistisch

Komt de titel overeen met wat jij voelt bij dit beeld?

Iris le Rutte

DAPHNE
2002
brons, marmer

ZONDER TITEL
2003
brons, graniet

Beeldhouwen/ ruimtelijk vormgeven Atelier Crejat Alkmaar

Bovenstaande werken zijn beide van Iris le Rutte. Haar werk spreekt me wel aan. Het heeft iets sprookjesachtigs, ongrijpbaars. Aan de andere kant hebben de werken wel heel herkenbare vormen.

Hierbij kan ik mijn eigen fantasie aanspreken.

Ik denk dat ze haar inspiratie uit haar kindertijd en sprookjes haalt. In grote lijnen zijn de sprookjesfiguren ook haar onderwerp.

Bovenstaande werken spraken mij beide enorm aan.

Het werk Zonder titel spreekt me aan omdat je zelf kan invullen waar het voor staat. Het kan zijn voor iets kostbaars, iets gevend, maar het heeft ook wel iets wanhopigs. Door er geen titel aan te geven heeft ze dit voor een ieder open gelaten.

Haar mooiste werk vind ik "Daphne".

Hierin zie ik persoonlijk vrouwelijke groei in allerlei richtingen. Hier herken ik mezelf in. Op een gegeven moment kom je in je leven op een punt waarbij je je in verschillende richtingen gaat ontwikkelen. Hierin zijn een aantal hoofdlijnen te zien (bv. creativiteit) met een aantal zijtakken hiervan (muziek, beelden maken).

De kleur is zwart met de glans van het materiaal (brons).

De sierlijke lijn is in eerste instantie omhoog en waaiert dan aan de bovenkant naar alle kanten uit. Hoewel het werk wel vrij plat is (de lijnen lopen niet naar voor of achter), zit er wel diepte in (door de afwerking van het vrouwenlichaam). Het zijn organische vormen, maar aan de andere kant zijn het constructieve vormen (het is duidelijk samengesteld). De overgang van lichaam in takken is het punt wat mijn aandacht trekt. De armen en het hoofd zijn hoofdtakken geworden, verder zijn er geen hoofdtakken aan toegevoegd. De bovenkant is een driehoek.

In de kunststroming kan ik het werk niet echt goed plaatsen. Ik denk dat het gaat om het gevoel dat het oproept, waardoor ik dit werk bij de expressionisten zou plaatsen.

De titel is "Daphne", een vrouwen naam, dit zegt echter niets over het gevoel dat ik bij het werk heb.

Caspar Berger

Ik vind de beelden over het algemeen niet zo mooi, omdat ze me erg aan vergankelijkheid doen denken. Dit komt met name door de ruwe gaten in het stoere materiaal. Net of de mensen dood zijn en aan het vergaan zijn.

De beelden hebben voor mij ook bijna allemaal wat lugubers. Het onderwerp wat in (bijna) ieder beeld terug komt is het menselijk lichaam.

De mooiste vond ik dan wel Judas. Het bijzondere hieraan vind ik de structuur van de huid die duidelijk zichtbaar was (je kon de poriën zien zitten!).

Waarschijnlijk spreekt het materiaal en de manier van werken in dit beeld me ook meer aan dan het ruwe brons (hiervoor zijn was, hout, staal en vilt gebruikt).

Zijn inspiratie voor deze serie portretten heeft hij duidelijk uit de Bijbel en van andere kunstenaars gehaald, waarbij hij erg van zichzelf uitgaat.

Hij gebruikt afdrucken van zichzelf en andere mensen. Door dit gebruik zijn de beelden allemaal heel realistisch. Hij laat bij het brons ook de randen die door het gietproces ontstaan aanwezig.

De tentoonstelling heet Imago.

Beeldhouwen/ ruimtelijk vormgeven Atelier Crejat Alkmaar

“Judas” heeft de kleur van het materiaal waar het van gemaakt is. Er zijn verder geen kleuren toegevoegd. De hoofdlijn in het beeld is rond/boog. Dit heeft te maken met de plooiën van de jurk, wat tevens mijn aandacht trekt. Dat ik er dicht bij stond kreeg ik een rilling over mijn rug toen ik zag hoe de afdruk van de huid in het beeld zat. Alleen door een soort breuklijnen over het gezicht kon je zien dat het gemaakt was. Ook in andere delen van het lichaam was dit net echt.

Het beeld is op een verhoging geplaatst en Judas zit ook nog op een steen. Er straalt ook een bepaalde rust (berusting?) van uit.

De compositievorm is driehoekig.

Op afstand is het beeld realistisch gemaakt, maar dichterbij zie je dat het niet zo is. Hij heeft er een bepaalde bedoeling mee gehad en dat zegt de naam natuurlijk ook al. Door de naam en kleding denk je meteen aan de Bijbel.

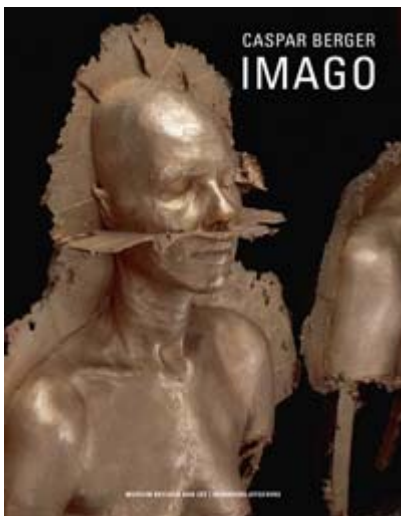

Caspar Berger

Michelangelo

Gezicht spiegel van het karakter

Vanaf de 17de eeuw nam het gebruik toe om van allerlei beroemde personen een dodenmasker te maken, als herinnering aan hun edele, geleerde of moedige gelaatstrekken. Die behoefte hing samen met de idee dat het gezicht de spiegel is van het karakter: een stevige kaaklijn duidt op moed, kleine ogen op onbetrouwbaarheid, enzovoorts. Zo ontstonden in de 19de eeuw hele verzamelingen van dodenmaskers van beroemde personen. Moderne kunstenaars, zoals de Amsterdammer Caspar Berger, gaan op heel eigen wijze met deze traditie om door van levende modellen afgietsels te maken, die de toeschouwer aan het twijfelen brengen: was de persoon dood of alleen maar in een diepe slaap?

Frits Scholten